

РЕШЕНИЕ

№ 2120

гр. София, 21.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **10707** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на М. М. Д. от [населено място] срещу заповед № ДК-02-ЮЗР-489/31.10.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като издаден в противоречие с материално-правните разпоредби. Твърди се, че към момента на издаване на обжалваната заповед е налице за процесния строеж валидно издадено разрешение за ползване на обекта № 510-ПК-1203/16.08.2001 г., което не е отменено и действащо, поради което е недопустимо да се издава заповед за премахване на преустройството въз основа на документи, които са предхождащи издаването на това разрешение за ползване. Жалбоподателят счита още, че в процесния случай е приложима нормата на чл. 154а, ал. 2 от ЗТСУ /отм./. Излагат се и доводи относно законосъобразността на издаденото разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. на главния архитект на район „К. село”, Столична община. Искане се отмяне на обжалваната заповед, както и присъждане на направените по делото разходи.

Ответникът – НАЧАЛНИК НА РДНСК – ЮГОЗАПАДЕН РАЙОН, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – РУБИНА М. Ч., редовно уведомена, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по съображения, изложени в писмено становище.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № ДК-02-ЮЗР-489/31.10.2011г. началникът на РДНСК – Югозападен район е наредил да бъде премахнат, на основание чл. 225, ал. 1 във вр. с чл. 222, ал. 1, т. 10 от ЗУТ, незаконен строеж /да бъде възстановено жилищното предназначение на преустроения апартамент/ „Амбулатория за специализирана медицинска помощ ИПСМИ – стоматологична ортодонтия /преустройство на апартамент на първи надземен етаж в жилищна сграда/”, находящ се в УПИ Х-13, кв. 311-а, м „Б.” по плана на [населено място], с възложител М. М. Д.. В мотивите на заповедта е посочено, че е установен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, представляващ преустройство на апартамент, намиращ се на първия надземен етаж в жилищна сграда със смяна на предназначението му в амбулатория за специализирана медицинска помощ – стоматологична ортодонтия, състояща се от два стоматологични кабинета, чакалня, офис и тоалетна, и е с оформен втори самостоятелен вход откъм двора – площадка с две стъпала. Административният орган, въз основа на отразеното в съставения констативен акт № КА-С4-1095-1А/11.10.2011 г., е приел, че в процесния случай безспорно е налице незаконен строеж, извършен с отменени от Върховен административен съд /ВАС/ строителни книжа, в нарушение на чл. 137, ал. 3 от ЗУТ и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Със заповед № РД-13-446/01.11.2010 г. началникът на Дирекция за национален строителен контрол /ДНСК/ е предоставил на началниците на РДНСК правомощията по издаване на заповеди по чл. 222, ал. 1, т. 10 и чл. 225, ал. 1 от ЗУТ – за премахване на незаконни строежи.

Съгласно представен по делото констативен акт № КА-С4-1095-1А/11.10.2011 г. на РДНСК – Югозападен район, който е посочен от ответника като фактическо основание за издаване на заповедта, при извършена проверка от служители на РДНСК е констатирано, че процесният строеж е изпълнен в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, тъй като издаденото разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. на главния архитект на район „К. село”, Столична община, е отменено с влязло в сила решение на СГС от 21.10.2008 г., допълнено с решение на СГС от 04.02.2009 г. Посочено е още, че разрешението за ползване на строежа № 510-ПК-1203/16.08.2001 г. на началника на Столична РДНСК е било обжалвано, като с влязло в сила определение на СГС от 29.06.2005 г. производството по делото е било прекратено. Цитираният констативен протокол е връчен на 11.10.2011 г. на И. – със задължението да го предаде на М. Д., видно от направеното върху него отбелязване. Срещу така връчения констативен акт е постъпило възражение вх. № С4-1095-14-849/14.10.2011 г. от М. Д..

С разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. на главния архитект на район „К. село”, Столична община, се разрешава на М. М. Д. да извърши строително-монтажни работи, съгласно одобрени и съгласувани проекти за обект: преустройство на партерен апартамент в амбулатория за специализирана стоматологична помощ”, находящ се м. „Б.”, кв. 311-а, парцел Х, имоти 13, с адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес]. Така издаденото разрешение за строеж е обжалвано пред Столична РДНСК от Рубина М. Ч. – заинтересовано лице по смисъла на чл. 149, ал. 2 от ЗУТ, като с заповед № ДК-04-60/12.03.2005 г. началникът на Столична РДНСК е оставил в сила обжалваното разрешение за строеж и одобрените проекти.

Заповед № ДК-04-60/12.03.2005 г. на началника на Столична РДНСК е оспорена

по съдебен ред от Рубина Ч., М. Ч., С. Д. и М. С.. С решение от 21.10.2008 г., постановено по адм. дело № 1422/2005 г., Софийски градски съд, трети „А” състав, Административно отделение, отменя заповедта на началника на Столична РДНСК, а с допълнително решение от 04.02.2009 г. съдът допълва диспозитива на решението от 21.10.2008 г., като отменя и разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. на главния архитект на район „К. село”, Столична община. Така постановените решения на СГС са оспорени пред ВАС, който с решение № 4256/31.03.2010 г. на ВАС, Второ отделение, постановено по адм. дело № 15331/2009 г., е оставил в сила съдебните решения. С молба за отмяна на основание чл. 239 от АПК М. Д. е поискала отмяна на така постановеното решение на ВАС, като с определение № 14395/26.11.2010 г., постановено по адм. дело № 10792/2010 г., ВАС е оставил без разглеждане молбата и е прекратил производството.

Като част от административната преписка по делото са приложени и разрешение за ползване № 510-ПК-1203/16.08.2001 г. за процесния строеж, писмо изх. № 145-07-665/10.08.2011 г. на зам. началника на ДНСК и писмо изх. № 145-07-374/29.07.2011 г. на зам. началника на ДНСК.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по смисъла на чл. 222, ал. 1 от ЗУТ - началникът на РДНСК – Югозападен район, в съответствие с предоставените му правомощия от началника на ДНСК със заповед № РД-13-446/01.11.2010 г., както и в предписаната от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Настоящият съдебен състав намира също така, че заповедта е издадена и в съответствие с материално-правните разпоредби и наведените в този смисъл доводи на жалбоподателя се явяват неоснователни. В процесния казус безспорно се установява от приетите по делото доказателства, че за процесния строеж е било издадено разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. на главния архитект на район „К. село”, което е било отменено по съдебен ред с влязло в сила съдебно решение от 21.10.2008 г. по адм. дело № 1422/2005 г., допълнено с решение от 04.02.2009 г., по описа на СГС /потвърдени с решение № 4256/31.03.2010 г. по адм. дело № 15331/2009 г. по описа на ВАС/. С оглед на влезлите в сила съдебни решения на СГС, постановени по адм. дело № 1422/2005 г., за процесния строеж към датата на постановяване на оспорената заповед липсват строителни книжа – разрешение за строеж и одобрени проекти, и безспорно е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, който подлежи на премахване по реда на чл. 225 от ЗУТ. Предвид на това настоящият съдебен състав намира за правилен извода на административния орган, че извършения от жалбоподателя – М. Д., строеж е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ и подлежи на премахване.

Оспореният административен акт е издаден и след изпълнение на процедурата по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ, като съставения констативен акт безспорно установява наличието на незаконен строеж. Изрично в констативния акт е записано, че процесният строеж е изпълнен без разрешение за строеж, с което са нарушени разпоредбите на чл. 137, ал. 3 и 148, ал. 1 от ЗУТ, както и че издаденото разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. на

главния архитект на район „К. село”, е отменено с влязло в сила съдебно решение. Следва да се има предвид също така, че така съставения акт е връчен на упълномощено от извършителя на строежа лице на 11.10.2011 г., с което същият е уведомен за започналото административно производство.

По отношение на доводите на жалбоподателя, че има издадено разрешение за ползване, което е действащо и не е отменено, настоящият съдебен състав счита, че това разрешение не може да санира липсата на законно издадено разрешение за строеж. Настоящата съдебна инстанция не може също така да извърши контрол на постановените съдебни актове във връзка с отмененото разрешение за строеж или преразгледа неговата законосъобразност в настоящото производство и в този смисъл доводите на жалбоподателя относно законосъобразността на разрешение за строеж № 26/26.03.2001 г. и приложимостта на разпоредбата на чл. 154а, ал. 2 от ЗТСУ /отм./ са неотносими към предмета на спора.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

По искането за спиране на настоящото съдебно производство, поради подадена жалба пред Европейския съд по правата на човека /ЕСПЧ/ срещу съдебното решение, с което е отменено разрешението за строеж на процесното преустройство, съдът намира, че същото следва да се остави без уважение. От една страна по делото, независимо от предоставената в един продължителен период от време възможност на жалбоподателя, не беше представено съдебно удостоверение, от което да е видно дали по подадената жалба е образувано съдебно производство пред ЕСПЧ, както и на какъв етап е това производство. От друга страна образуването на съдебно производство пред ЕСПЧ и постановяването на решение би могло да бъде основание за отмяна на атакуваното пред този съд съдебното решение /чл. 239, т. 6 от АПК/, но не и основание за спиране на настоящото съдебно производство.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на спиране на съдебното производство по адм. дело № 10707/2011 г. до приключване на производството пред ЕСПЧ по жалба на М. М. Д..

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. М. Д. от [населено място] срещу заповед № ДК-02-ЮЗР-489/31.10.2011г. на началника на РДНСК – Югозападен район, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, а в частта имаща характер на определение в 7-дневен срок от получаване на съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

